

POSTANOWIENIE

20 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Pułtusku, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Marcin Korajczyk

Protokolant Katarzyna Matuszewska

po rozpoznaniu 10 października 2017 roku w P.

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. K. (1)**

z udziałem (...) **S.A. w G.**

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

1. ustanowić – na nieruchomości stanowiącej własność A. K. (1), położonej w N., stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Pułtusku prowadzi księgę wieczystą o nr (...), na rzecz (...) S.A. w G., będącej właścicielem urządzeń przesyłowych w postaci stacji transformatorowej o nazwie „N.-Młynarska S7-494” typu STSa 20/250 i linii SN 15kV o nazwie (...) z przewodami (...) 3x50mm², opisanych na mapie sporządzonej przez biegłego sądowego A. M. (1) 25 stycznia 2017 roku, zaewidencjonowanej w Starostwie Powiatowym w N. 8 marca 2017 roku, za numerem P. (...).(…), stanowiącej integralną część postanowienia, zlokalizowanych na wyżej wymienionej nieruchomości – służebność przesyłu, polegającą na:

a. prawie właściciela urządzeń przesyłowych do: utrzymania urządzeń przesyłu oraz przesyłu nimi energii elektrycznej; dostępu do urządzeń poprzez przejazd lub przejście przez nieruchomość; dokonywania czynności eksploatacyjnych, konserwacyjnych oraz remontowych, w tym przy użyciu niezbędnego sprzętu; podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do usunięcia awarii; wymiany zużytych albo zniszczonych elementów urządzeń przesyłowych; odbudowy i modernizacji urządzeń przesyłowych na wyżej wymienionej nieruchomości;

b. ograniczeniu właściciela wyżej wymienionej nieruchomości w korzystaniu z niej poprzez: zakaz budowy budynków mieszkalnych i budowli; zakaz lokalizacji placów składowych materiałów i pracy maszyn budowlanych; zakaz sadzenia drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 5 metrów wysokości; znoszenie zakazów i ograniczeń; korzystanie z nieruchomości w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz środowiska;

w pasie gruntu o powierzchni 604,2 m², liczonego jako obszar gruntu pod linią SN i stacją transformatorową na długości 53 m, przy rozpiętości linii SN 1,7 m i w odległości 4,85 m od zewnętrznych przewodów linii;

2. zasądzić od uczestnika (...) S.A. w G. na rzecz wnioskodawczyni A. K. (1) 32.112 zł (trzydzieści dwa tysiące sto dwanaście złotych) tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu opisanej w pkt. 1. postanowienia;

3. przejść na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku niewykorzystaną zaliczkę uiszczoną przez wnioskodawczynię w wysokości 404,67 zł (czteryście cztery złote sześćdziesiąt siedem groszy) oraz niewykorzystaną

zaliczkę uiszczoną przez uczestnika postępowania w wysokości 247,24 zł (dwieście czterdzieści siedem złotych dwadzieścia cztery grosze);

4. zasądzić od uczestnika postępowania (...) S.A. w G. na rzecz wnioskodawczyni A. K. (1) 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) tytułem zwrotu części kosztów postępowania;

5. zasądzić od (...) S.A. w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku 7.778,22 zł (siedem tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia dwa grosze) tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, a obciążających uczestnika postępowania.

SSR Marcin Korajczyk

Sygn. akt I Ns 149/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni **A. K. (1)** 13 maja 2014 roku złożyła do Sądu Rejonowego w Pułtusku wniosek o ustanowienie na prawie własności nieruchomości będącej jej własnością, położonej w N., przy ulicy (...) na działce o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Pułtusku IV Wydział Ksiąg wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) na rzecz spółki (...) S.A. w G. służebność przesyłu na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w kwocie 757,20 zł miesięcznie, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, polegającej na zakazach i uprawnieniach strony niniejszego postępowania w sposób ustalony w jego toku. Ponadto, wnioskodawczyni wniosła o zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, przy uwzględnieniu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko wnioskodawczyni wskazała, że jest właścicielką działki położonej w N., przy ulicy (...) o numerze 354/3, przekazanej jej przez rodziców – R. i M. K. 27 lutego 1992 roku umową darowizny sporządzoną w formie aktu notarialnego. Wskazała również, że dla powyższej nieruchomości Sąd Rejonowy w Pułtusku IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Zdaniem wnioskodawczyni na przedmiotowej działce znajduje się infrastruktura słupowa stacji transformatorowej, której właścicielem jest spółka (...) S.A. w G.. Wnioskodawczyni podniosła, że wezwiała spółkę do negocjacji oraz złożyła propozycję odszkodowawczą, wnosząc jednocześnie o podpisanie umowy dotyczącej służebności przesyłu. Jak podała wnioskodawczyni, przedstawiła przedsiębiorcy swoje obliczenia dotyczące powierzchni zajmowanej przez transformator, a mianowicie: wskazała, że transformator zajmuje pole o powierzchni 16,8m², długość linii działki wynosi 58,9 m, założyła, iż szerokość pasa energetycznego przy 15kV wynosi 4 m, zatem pole powierzchni zajmowanej wynosi 58,9 m x 4 m = 235,60 m². Zdaniem wnioskodawczyni, całkowita powierzchnia zajmowana przez infrastrukturę wynosi zatem 252,4 m², natomiast słupy znajdują się na gruncie, który jest ziemią budowlaną, a średnia cena za m² ziemi w tejże okolicy wynosi około 100 zł. Wnioskodawczyni przedstawiając swoją propozycję przedsiębiorcy dokonała obliczeń przy założeniu, iż czynsz dzierżawny wynosi 3 zł/m² zajmowanego obszaru, w związku z powyższym wysokość odszkodowania za bezprawne korzystanie z gruntu za 1 obliczyła w następujący sposób: 252,4 m² x 3 zł = 757,20 zł. We wniosku A. K. (1) podała, że domaga się również odszkodowania za okres 10 lat wstecz, a więc o zapłatę 90.864 zł. Spółka nie wyraziła chęci negocjacji ponad przedstawioną przez siebie propozycję, która, jak wskazała wnioskodawczyni, jest nie do przyjęcia. Zdaniem wnioskodawczyni na skutek lokalizacji urządzeń będących własnością uczestnika doszło do obniżenia wartości nieruchomości, ponadto jak wskazała, nie bez znaczenia jest również pas ochronny wyłączający możliwość zabudowy działki, tzw. strefa ograniczonego korzystania, w związku z czym wnioskodawczyni poniosła niewątpliwą szkodę (k.-7).

W odpowiedzi na wniosek, uczestnik postępowania (...) **S.A. w G.** nie zaproponował ustanowieniu służebności przesyłu, wskazując jednocześnie, iż wniosek zawiera braki, które winny spowodować jego oddalenie oraz podniósł, że

wniosek nie określa treści służebności. Uczestnik zakwestionował również podstawę, zakres przedmiotowy wniosku, sposób i wyliczenie wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności.

Uzasadniając swoje stanowisko uczestnik wskazał, że rzeczywiście na działce o numerze (...) znajdują się urządzenia energetyczne, a mianowicie: napowietrzna stacja transformatorowa o nazwie (...) typu STSa 20/250, zajmująca około 9,3 m² powierzchni nieruchomości, wybudowana w 1988 roku, linia SN 15Kv o nazwie (...), z przewodami AFL 3x50 mm², długości około 60 m, zajmująca około 150 m² powierzchni nieruchomości, wybudowana w 1988 roku. Zdaniem uczestnika wniosek nie określił treści służebności, zakres ten wyznacza art. 305¹ k.c. oraz stosowany odpowiednio art. 287 k.c., natomiast wniosek nie spełnił ów wymagań. Uczestnik zarzucił również, że wniosek nie obejmował wystąpienia o opinię geodety, który winien wytyczyć służebność na właściwej mapie, a który to dowód winien wyprzedzać inne dowody. Zdaniem uczestnika brak wniosku w tymże zakresie powinien spowodować jego oddalenie wobec obowiązujących w procedurze cywilnej zasad koncentracji materiału dowodowego. W końcu uczestnik zakwestionował wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności w zaproponowanej kwocie, jak również prawidłowość jego wyliczenia (k.32-37).

Ostatecznie na rozprawie 10 października 2017 roku wnioskodawczyni poparła wniosek co do treści służebności wskazanej w piśmie z 23 października 2014 roku. Odnośnie kwestii wynagrodzenia wniosła o ustanowienie służebności zgodnie z opinią biegłego energetyka, za wynagrodzeniem oszacowanym przez biegłego rzeczoznawcę na 2.050 zł rocznie, ewentualnie 32.112 zł jednorazowego wynagrodzenia oraz o zasądzenie od uczestnika kosztów zgodnie z art. 520 § 2 k.p.c. z uwagi na postawę uczestnika postępowania (k. 317).

Uczestnik postępowania ostatecznie nie oponował wnioskowi o ustanowienie służebności, wniósł jednak o zasądzenie wynagrodzenia w kwocie 12.809 zł przy przyjęciu służebności o powierzchni 241 m². Jednocześnie podniósł, iż jego zdaniem nie zachodzi konflikt o którym stanowi art. 520 § 3 k.p.c., albowiem obie strony dążą do ustanowienia służebności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Aktem notarialnym z 27 lutego 1992 roku M. i R. małż. K. darowali m.in. działkę numer (...) córce A. K. (2) (obecnie K.). Dla powyższej nieruchomości Sąd Rejonowy w Pułtusku IV wydział Ksiąg wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...).

(...) S.A. w G. jest właścicielem urządzeń elektroenergetycznych zlokalizowanych na działce o numerze ewidencyjnym (...), położonej w N., przy ulicy (...), tj. infrastruktury w postaci słupowej stacji transformatorowej oraz odcinka linii napowietrznej SN 15Kv. Wybudowanie powyższych urządzeń stwierdzono protokołem 25 października 1988 roku. Odpowiedzialnym za budowę urządzeń było przedsiębiorstwo państwowe (...), które po wybudowaniu urządzenia przekazało je do eksploatacji poprzednikowi (...) spółki (...) w S.A. w G..

Powierzchnia nieruchomości stanowiącej własność A. K. (1) zajmowana jest przez urządzenia infrastruktury należącej do spółki (...) w G., tj. stację transformatorową o nazwie „(...)” typu STSa 20/250 – 20 m⁽²⁾ oraz linię SN 15Kv o nazwie N. (...) z przewodami AFL 3 x 50 mm⁽²⁾ – 53 m x 1,7 m = 90,1 m⁽²⁾. Łącznie powierzchnia nieruchomości A. K. (1) o numerze ewidencyjnym (...) zajmowana przez infrastrukturę spółki (...) w G. wynosi 110,1 m⁽²⁾. Droga dojazdu do stacji transformatorowej wynosi 4 m⁽²⁾ (2 m x 2 m). Teren bezpośrednio pod linią SN 15 kV wraz z uwzględnieniem możliwości przejazdu ciężkiego sprzętu spółki (...) wynosi 212 m⁽²⁾ (53 m x 4 m – 2,55 m). Teren bezpośrednio pod stacją transformatorowa o wymiarach 2,45 m x 2,55 m – 6,25 m⁽²⁾. Łączna szerokość pasa niezbędnego do obsługi urządzeń przesyłowych (pasa eksploatacyjnego) mając na uwadze prawo do utrzymania urządzeń na nieruchomości i przesyłu nimi energii elektrycznej, prawo dostępu do urządzeń, z czym wiąże się przejazd bądź przejście przez nieruchomość, prawo do dokonywania czynności eksploatacyjnych, konserwacyjnych oraz remontowych, w tym przy użyciu niezbędnego sprzętu, prawo do podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do usunięcia awarii,

prawo do podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do usunięcia awarii, prawo do wymiany zużytych albo zniszczonych elementów urządzeń przesyłowych przez prawo do odbudowy i modernizacji urządzeń przesyłowych na działce A. K. (1) wynosi $222,25 \text{ m}^{(2)}$ ($4 \text{ m}^{(2)} + 212 \text{ m}^{(2)} + 6,25 \text{ m}^{(2)}$). Szerokość strefy ograniczonego korzystania, tj. ograniczenie w prawie wznoszenia budynków, sadzenia drzew i krzewów oraz wszelkiej innej działalności mogącej zagrozić trwałości urządzeń przesyłowej spółki (...) podczas ich eksploatacji wynosi maksymalnie $604,2 \text{ m}^{(2)}$. Lokalizacja linii napowietrznej SN 15Kv wpływa na walory użytkowania nieruchomości 354/3 poprzez zakaz wznoszenia budynków mieszkalnych i budowli, zakaz lokalizacji placów składowych materiałów i pracy maszyn budowlanych, zakaz sadzenia drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 5 m wysokości, obowiązek korzystania z nieruchomości w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz ochrony środowiska. Spółka (...) S.A. w G. posiada uprawnienia do budowy i eksploatacji linii, posadowienia na nieruchomości słupów elektroenergetycznych, wstępu na teren nieruchomości celem budowy, eksploatacji, konserwacji, remontu, modernizacji, przebudowy, usuwania awarii linii.

Działka numer (...) jest położona w części na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (zabudowa bliźniacza, wolnostojąca) z możliwością lokalizacji towarzyszących usług nieuciążliwych wraz z elementami infrastruktury technicznej. Przedmiotowa działka o powierzchni $0,1929 \text{ ha}$ posiada kształt wielokąta. Od strony wschodniej przylega do drogi publicznej o nawierzchni bitumicznej – ulicy (...), od strony południowej do ulicy (...) o nawierzchni gruntowej, z pozostałych zaś stron do gruntów niezabudowanych. Działka jest niezabudowana, nieogrodzona i nieuzbrojona. Teren działki jest umiarkowanie zróżnicowany, porośnięty trawą oraz drzewami samosiewkami. Działka ma dostęp do sieci energii elektrycznej i wodociągowej. Przedmiotowa działka położona jest w północnej części miasta N., przy ulicy (...). W sąsiedztwie działki znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa oraz grunty niezabudowane. Jest to rejon przeciętnie zagospodarowany. W sąsiedztwie nieruchomości brak jest obiektów uciążliwych lub stanowiących zagrożenie dla środowiska naturalnego. Dostępność komunikacyjna nieruchomości jest dobra, dojazd bezpośredni drogą o nawierzchni bitumicznej. Odległość od centrum miasta wynosi około 1 km, do urzędu miasta około 1,7 km. W bliskim sąsiedztwie brak jest punktów handlowych i usługowych.

Jednorazowe wynagrodzenie z tytułu ustanowienia służebności przesyłu na omawianej nieruchomości – rodzącej prawa właściciela urządzeń przesyłowych do: utrzymania urządzeń przesyłu oraz przesyłu nimi energii elektrycznej; dostępu do urządzeń poprzez przejazd lub przejście przez nieruchomość; dokonywania czynności eksploatacyjnych, konserwacyjnych oraz remontowych, w tym przy użyciu niezbędnego sprzętu; podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do usunięcia awarii; wymiany zużytych albo zniszczonych elementów urządzeń przesyłowych; odbudowy i modernizacji urządzeń przesyłowych na wyżej wymienionej nieruchomości; oraz ograniczenia właściciela wyżej wymienionej nieruchomości w korzystaniu z niej poprzez: zakaz budowy budynków mieszkalnych i budowli; zakaz lokalizacji placów składowych materiałów i pracy maszyn budowlanych; zakaz sadzenia drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 5 metrów wysokości; znoszenie zakazów i ograniczeń; korzystanie z nieruchomości w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz środowiska; w pasie gruntu o powierzchni $604,2 \text{ m}^2$, liczonego jako obszar gruntu pod linią SN i stacją transformatorową na długości 53 m, przy rozpiętości linii SN 1,7 m i w odległości 4,85 m od zewnętrznych przewodów linii – wynosi 32.112 zł , natomiast roczna rata wynagrodzenia, przy założeniu 20-letniego okresu trwałości urządzeń przesyłowych wynosi 2.100 zł .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: aktu notarialnego z 27 lutego 1992 roku – k. 11-14; odpisu zupełnego księgi wieczystej numer (...) – k. 15-17; fotografii – k. 18-19; mapy zasadniczej numer 7.181.19.02.4.2 – k. 20; pisma (...) S.A. w G. – k. 22; protokołu z 25 października 1988 roku – k. 23-24; pisma z 25 listopada 2013 roku – k. 25-26; pisma z 12 grudnia 2013 roku – k. 27-28; opinii biegłego sądowego z zakresu projektowania, nadzorów i ekspertyz sądowych J. T. (1) – k. 83-108; wypisu z rejestru gruntów z 1 czerwca 2016 roku – k. 136; opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości J. O., opinii uzupełniającej oraz ustnych wyjaśnień opinii złożonej na piśmie – k. 150-179, 262-266, 292-294, 316-316v; opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji A. M. (1) zawierającej mapę zasadniczą wpisaną do ewidencyjnego materiału zasobu 8 marca 2017 roku – k. 226-229; zeznań A. K. (1) – k. 317.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych powyżej dowodów. Dla rozstrzygnięcia tej sprawy istotne znaczenie miały w zasadzie wyłącznie dowody z dokumentów (niekwestionowanych przez strony, dokumentów urzędowych) oraz opinie sporządzone przez biegłych. Sąd dał wiarę w całości opinii sporządzonej przez biegłego sądowego J. T. (1). W ocenie Sądu opinia ta była logiczna, rzeczowa, ponadto żadna ze stron nie kwestionowała treści, ani wniosków w niej zawartych.

Wskazać należy, że kwestionowana w toku postępowania była opinia sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości J. O. (przez obydwie strony). W pierwszej pisemnej opinii biegły określił jednorazowe wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu na działce numer (...) na kwotę 32.795 zł, a roczną ratę na kwotę 2.144 zł. Wskazał również, że wynagrodzenie obejmowało zmniejszenie wartości nieruchomości i wynagrodzenie za dalsze korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorstwo przesyłowe. Jak wskazał uczestnik, biegły powinien był odszukać na innych porównywalnych rynkach transakcje nieruchomościami przeznaczonymi pod zieleń izolacyjną i przeznaczonymi na cele budowlane, a następnie określić relację między nimi. W ocenie uczestnika niezwykle istotnym jest dobór rynków, które spełniałyby kryterium porównywalności, a według niego nie zostało spełnione kryterium podobieństwa. Kolejny zarzut dotyczył przyjęcia przez biegłego tożsamości gruntów rolnych i terenów o funkcji zieleń izolacyjnej podczas, gdy zupełnie inna jest ich funkcja, możliwości zagospodarowania i wartość. Uczestnik podniósł również, że skoro istniejące urządzenia nie uniemożliwiają zagospodarowania nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem, tj. pod zabudowę mieszkaniową, to niezrozumiałym jest dla niego określenie wartości ograniczonego prawa rzeczowego na poziomie 96 % wartości nieruchomości. Z kolei wnioskodawczyni wskazała, że lokalizacje wymienione przez biegłego w porównawczej tabeli (...), P.) nie powinny znaleźć się w tymże zestawieniu, chociażby ze względu na różnice lokalizacji. Od nieruchomości opisanych przez biegłego do centrum miasta jest około 3 km, natomiast od przedmiotowej nieruchomości do centrum miasta 1 km (wg wnioskodawczyni 900 m). Zdaniem wnioskodawczyni dane wyjściowe przyjęte przez biegłego były bezpodstawne. Według wnioskodawczyni również zagospodarowanie działki w wydanej opinii zostało określone jako przeciętne, wymagające wyrównania terenu, porośnięte samosiejkami, a tymczasem powinna być zakwalifikowana jako „średnia”, albowiem jest płaska, zrównana spychaczem w 2014 roku, znajdują się na niej również gruz i kamienie, które stanowią materiał budowlany na ewentualną przyszłą budowę. W końcu wnioskodawczyni wniosła o ponowne podanie wartości roszczenia należnego jej z tytułu odszkodowania za obniżenie wartości nieruchomości oraz wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorcę.

Odnosząc się do powyższych zarzutów biegły sporządził dwie opinie pisemne uzupełniające. Biegły wyjaśnił, że na wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu największy wpływ miał jeden z dwóch składników kwoty wynagrodzenia – odszkodowanie za zmniejszenie się wartości nieruchomości. Biegły stwierdził w opinii pierwotnej, że na rynku lokalnym nie odnotowano transakcji obejmujących grunty przeznaczone pod zieleń izolacyjną. W opinii uzupełniającej wskazał, że nie znalazł takich transakcji nie tylko na terenie miasta i gminy N., ale także na terenach powiatów sąsiednich. Wyjaśniając kwestie dotyczące odpowiednich transakcji na rynkach porównywalnych z rynkiem miasta N. biegły stwierdził, że realizacja tego typu jest bardzo trudna, czasem wręcz niemożliwa. Wyjaśnił, że wykonanie odpowiednich czynności w tymże zakresie wymagałoby przeznaczenia dość długiego czasu, a koszty byłyby znacznie przewyższające określoną przez biegłego wartość wynagrodzenia za ustanowienie służebności. Biegły zwrócił również uwagę, że transakcje obejmujące grunty przeznaczone pod zieleń występują na rynkach bardzo rzadko, co stwierdził na podstawie kilkunastoletniej praktyki zawodowej, zatem badanie innych rynków może nie przynieść oczekiwanych efektów. Biegły wyjaśnił również, że wobec braku możliwości ustalenia relacji cen gruntów przeznaczonych pod zieleń do gruntów przeznaczonych pod zabudowę, przyjął relacje pomiędzy cenami gruntów rolnych i gruntów pod zabudowę z terenów (...), albowiem na terenie miasta praktycznie nie występują transakcje obejmujące grunty rolne. Jak wyjaśnił biegły wszystkie dane o transakcjach, na których opierał wyceny i opinie pozyskiwane są z wydziałów geodezji starostw powiatowych lub urzędów miejskich.

W drugiej opinii uzupełniającej, będącej odpowiedzią na wniesione zarzuty dotyczące pierwszej opinii uzupełniającej, biegły wyjaśnił, że wykonując opinię oparł się na opinii biegłego z zakresu budowy i eksploatacji sieci J. T. (1), który określił powierzchnię strefy oddziaływania urządzeń przesyłowych na 604,2 m². Przyjęcie innej powierzchni tej strefy

ma wpływ na wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Biegły przyznał, że różnica pomiędzy powierzchnią strefy, określoną przez biegłego J. T. i powierzchnią określoną przez biegłego A. M. jest dość duża, a biegły z zakresu wyceny nieruchomości nie posiada dostatecznej wiedzy, aby zdecydować, którą z tych powierzchni należy przyjąć do określenia wysokości wynagrodzenia. Ostatecznie biegły podkreślił również, że wyboru właściwej powierzchni, a więc również kwoty wynagrodzenia powinien dokonać Sąd. Odnosząc się do zarzutów uczestnika postępowania, zwrócić również uwagę, że wprowadzenie z 1 stycznia 2017 nowego Krajowego Standardu Wyceny Specjalistycznej nie ma wpływu na zmianę wcześniejszej opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości, a jedynym czynnikiem mającym wpływ na ewentualną zmianę może mieć zmiana wielkości strefy objętej służebnością przesyłu.

Finalnie biegły stawiał się na rozprawę 10 października 2017 roku. Uczestnictwo biegłego w rozprawie dało możliwość zadawania pytań przez obie strony, co w konsekwencji w ocenie Sądu rozwiało wszelkie wątpliwości stron, a opinia w rezultacie miała fundamentalne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegły jednoznacznie wskazał, że omawiana linia przebiega ukośnie wzdłuż działki w granicach około od 6 do 11 m od granicy działki i praktycznie wyłącza możliwość inwestycyjną zabudowy od południowej części działki tj. przy drodze. W konsekwencji, współczynnik ograniczenia w prawie własności pod linią oszacowany przez biegłego została na poziomie bliskim 100% i wynikał z tego że pod tą linią można de facto zorganizować tylko trawnik, ewentualnie parking. Nadto, odpowiadając na zarzuty uczestnika biegły wyjaśnił, że w opinii posłużył się wartościami gruntów rolnych, bowiem na obszarze kilku powiatów okolicznych nie są znane mu transakcje nabywania gruntów pod zieleń. W ostatnich 2 latach spotkał się z dwiema takimi transakcjami, ale wartości w nich wskazane były niższe niż wartości za grunty rolne. W konsekwencji, na co zwrócił uwagę biegły, posłużenie się tymi dwiema transakcjami spowodowałoby jeszcze bardziej niekorzystna dla firmy przesyłowej relacje.

W ocenie Sądu, przyjęcie do porównania cen nieruchomości z terenu inny miast, nawet nieruchomości zagospodarowanych w podobny sposób, byłoby zdaniem Sądu obarczone znacznie większym zarzutem braku podobieństwa nieruchomości przyjętych do porównania niż w przypadku przyjęcie do porównania nieruchomości położonych na terenie miasta, w który szacowana nieruchomość się znajduje, z uwzględnieniem przy zastosowaniu współczynników korekcyjnych znanych, określonych, a znamienych cech danej nieruchomości. Bardziej podobną nieruchomością do wycenianej będzie również niezabudowana nieruchomość o częściowym przeznaczeniu pod zabudowę, położona 50, 100, 500 czy 1000 metrów od szacowanej nieruchomości, niż nieruchomość położona na terenie innego miasta w P..

W konsekwencji powyższych zważań, uznając, że opinia biegłego J. O. jest logiczna, spójna i nie wymaga uzupełnienia, Sąd postanowił oddalić wniosek uczestnika postępowania o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego rzeczoznawcy jako zbędny i zmierzający do przedłużenia postępowania. Wszystkie wyjaśnienia zawarte w opiniach uzupełniającej pisemnych, jak i ustnych złożonych na rozprawie stanowiły podstawę dokonania ustaleń faktycznych sprawy oraz miały znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, a w ocenie Sądu wszystkie opinie były niezwykle wyczerpujące i obszerne.

W toku postępowania Sąd dopuścił również dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu geodezji A. M. (1), który na zlecenie Sądu sporządził mapę zawierającą inwentaryzację, lokalizację i przebieg urządzeń energetycznych na nieruchomości numer 354/3 położonej w N.. W tym zakresie opinia ta była przydatna dla rozstrzygnięcia sprawy. W zakresie dokonania przez biegłego geodetę własnych ustaleń co do szerokości służebności przesyłu od osi linii, była ona sprzeczna z opinią biegłego z zakresu budowy i eksploatacji sieci J. T. (1) i nie mogła stanowić dowodu na okoliczność powierzchni gruntu zajętego pod służebność przesyłu. Z opinii nie wynika, aby biegły posiadał wystarczające kwalifikacje dla określenia stref oddziaływania służebności, jak też nie zawiera uzasadnienia przyjętych szerokości. W tym zakresie opinia geodety była opinią dowolną i brak było podstaw do poczynienia – w tym zakresie – ustaleń w sprawie na jej podstawie.

Sąd zważył, co następuje:

Możliwość ustanowienia służebności przesyłu wprowadził Kodeks cywilny z dniem 3 sierpnia 2008 roku dodając przepisy art. 305¹ - 305⁴ kc. (Ustawa z dnia 30 maja 2008 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw - Dz.U.Nr 116. poz. 731). Zgodnie z dyspozycją art. 305¹ kc. nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 kc. (służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne) prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa wyżej, to - zgodnie z art. 305² § 2 kc. - właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. Zgodnie natomiast z przyjętym orzecznictwem, nie można wystąpić o zasądzenie wynagrodzenia bez jednoczesnego ustanowienia służebności, można jednak złożyć taki wniosek także wówczas, gdy jedyną przyczyną odmowy zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu jest spór co do wysokości wynagrodzenia (zob. postanowienie SN z dnia 14 października 2010r., III CZP 66/10 - Lex nr 621345).

Potrzebę ustanowienia służebności przesyłu podnosiły w zasadzie obie strony postępowania. Istotą służebności przesyłu jest zapewnienie samej już tylko możliwości ingerencji określonego rodzaju, koniecznej dla utrzymania i eksploatacji linii przesyłowej, niemożliwej do ostatecznego jej sprecyzowania w chwili ustanowienia. Do określenia zakresu ustanowienia służebności, tj. powierzchni zajmowanej przez infrastrukturę uczestnika postępowania, szerokości pasa niezbędnego do obsługi urządzeń przesyłowych, szerokości strefy ograniczonego korzystania oraz zakazów i uprawnień będących treścią służebności niezbędna była pomoc osoby, która w tymże zakresie dysponuje specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem, a mianowicie powołanie dowodu z opinii biegłego. Sporządzenie opinii wymagało wieloletniego doświadczenia w zakresie wiedzy projektowej i wykonawstwa robót sieciowych, elektroenergetycznych. Opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c. lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w jej ocenie, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej. Sąd ustalenia biegłego z zakresu budowy i eksploatacji sieci J. T. (1) przyjął za własne, albowiem posiada on wymaganą wiedzę, umiejętności, kwalifikacje, a przede wszystkim doświadczenie. Co więcej, również strony postępowania nie kwestionowały wniosków zawartych w treści opinii.

Z omawianej opinii biegłego wynikało, że treść służebności przesyłu napowietrznej linii energetycznej sprowadzała się z jednej strony do praw właściciela urządzeń przesyłowych do: utrzymania urządzeń przesyłu oraz przesyłu nimi energii elektrycznej; dostępu do urządzeń poprzez przejazd lub przejście przez nieruchomość; dokonywania czynności eksploatacyjnych, konserwacyjnych oraz remontowych, w tym przy użyciu niezbędnego sprzętu; podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do usunięcia awarii; wymiany zużytych albo zniszczonych elementów urządzeń przesyłowych; odbudowy i modernizacji urządzeń przesyłowych na wyżej wymienionej nieruchomości; z drugiej strony na ograniczeniu właściciela wyżej wymienionej nieruchomości w korzystaniu z niej poprzez: zakaz budowy budynków mieszkalnych i budowli; zakaz lokalizacji placów składowych materiałów i pracy maszyn budowlanych; zakaz sadzenia drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 5 metrów wysokości; znoszenie zakazów i ograniczeń; korzystanie z nieruchomości w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz środowiska. Jak wynika z opinii biegłego, tak określona służebność będąca korelatem praw zakładu energetycznego oraz obowiązków i zakazów właściciela nieruchomości rozprzestrzeniała się w pasie gruntu o powierzchni 604,2 m², liczonego jako obszar gruntu pod linią SN i stacją transformatorową na długości 53 m, przy rozpiętości linii SN 1,7 m i w odległości 4,85 m od zewnętrznych przewodów linii.

Jednocześnie należy zauważyć, że służebność przesyłu nie ogranicza się wyłącznie do pewnej sfery uprawnień przedsiębiorcy przesyłowego do ingerencji w prawo własności właściciela nieruchomości, lecz jest sprzężona zwrotnie ze sferą obowiązków i zakazów występujących po stronie właściciela nieruchomości, umożliwiających

zgodne z prawem korzystanie z urządzeń przesyłowych. Tak jak nie może istnieć służebność przesyłu bez istnienia uprawnień zakładu energetycznego, tak też nie mogą istnieć uprawnienia po jego stronie, bez ograniczenia właściciela nieruchomości w prawie do korzystania z niej. Dopiero te dwa korelaty wyznaczają zakres, w tym przestrzenny, jak i kształt służebności przesyłu.

W tym kontekście Sąd nie podzielił stanowiska uczestnika postępowania, że służebność przesyłu winna być ograniczona jedynie do powierzchni 241 m², bowiem po pierwsze, wynikała ona jedynie z opinii biegłego geodety, który jak Sąd wskazał we wcześniejszych rozważaniach, nie posiadał dostatecznej wiedzy w zakresie określenia treści służebności przesyłu. Po drugie, jego opinia była w tym zakresie sprzeczna z opinią biegłego z zakresu budowy i eksploatacji sieci, który pas eksploatacyjny określił na 222,25 m² (k. 97). Po drugie, obszar wytyczony przez biegłego geodetę obejmował jedynie pas zajęty pod linię z obszarem ewentualnego dojazdu do linii energetycznej – a więc pas eksploatacyjny – odpowiadający pierwszemu z korelatów służebności przesyłu – a więc uprawnieniom przedsiębiorstwa przesyłowego. Nie uwzględnił natomiast związanych ze służebnością obciążeń, ograniczeń i zakazów, występujących po stronie właściciela nieruchomości, o czym świadczy treść opinii biegłego z zakresu budowy i eksploatacji sieci J. T. (1) (k. 96).

W konsekwencji, uznając w świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie, że uczestnik postępowania nie posiada prawa do korzystania z nieruchomości wnioskodawczyni, wniosek o ustanowienie służebności przesyłu był co do zasady uzasadniony, zważywszy, że uczestnik odmówił zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu.

Mając na uwadze treść opinii biegłego z zakresu energetyki, Sąd w punkcie 1. postanowienia, ustanowił na nieruchomości stanowiącej własność A. K. (1), położonej w N., stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Pułtusku prowadzi księgę wieczystą o nr (...), na rzecz (...) S.A. w G., będącej właścicielem urządzeń przesyłowych w postaci stacji transformatorowej o nazwie „(...)” typu STSa 20/250 i linii SN 15kV o nazwie (...) z przewodami (...) 3x50mm⁽²⁾, opisanych na mapie sporządzonej przez biegłego sądowego A. M. (1) 25 stycznia 2017 roku, zaewidencjonowanej w Starostwie Powiatowym w N. 8 marca 2017 roku, za numerem (...) zlokalizowanych na wyżej wymienionej nieruchomości – służebność przesyłu napowietrzną liniami energetycznymi polegającą na prawie właściciela urządzeń przesyłowych do: utrzymania urządzeń przesyłu oraz przesyłu nimi energii elektrycznej; dostępu do urządzeń poprzez przejazd lub przejście przez nieruchomość; dokonywania czynności eksploatacyjnych, konserwacyjnych oraz remontowych, w tym przy użyciu niezbędnego sprzętu; podjęcia natychmiastowych czynności zmierzających do usunięcia awarii; wymiany zużytych albo zniszczonych elementów urządzeń przesyłowych; odbudowy i modernizacji urządzeń przesyłowych na wyżej wymienionej nieruchomości; oraz polegającej na ograniczeniu właściciela wyżej wymienionej nieruchomości w korzystaniu z niej poprzez: zakaz budowy budynków mieszkalnych i budowli; zakaz lokalizacji placów składowych materiałów i pracy maszyn budowlanych; zakaz sadzenia drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 5 metrów wysokości; znoszenie zakazów i ograniczeń; korzystanie z nieruchomości w sposób zgodny z aktualnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi linii elektroenergetycznych, ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz środowiska w pasie gruntu o powierzchni 604,2 m⁽²⁾, liczonego jako obszar gruntu pod linią SN i stacją transformatorową na długości 53 m, przy rozpiętości linii SN 1,7 m i w odległości 4,85 m od zewnętrznych przewodów linii. Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił jak w punkcie 1 sentencji.

Ustanawiając służebność przesyłu na rzecz uczestnika postępowania, w punkcie 2. postanowienia, opierając się na treści opinii biegłego J. O., Sąd zasądził od uczestnika (...) S.A. w G. na rzecz wnioskodawczyni A. K. (1) 32.112 zł tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu opisanej w pkt. 1. Postanowienia.

Odnosząc się do ustalenia wysokości „odpowiedniego” wynagrodzenia na rzecz wnioskodawczyni za ustanowienie powyższej służebności, sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do podważenia prawidłowości sformułowanej w sprawie, pisemnej oceny zawartej w opinii uzupełniającej biegłego sądowego J. O. i przyjął za nim, że powinno być ono jednorazowej wysokości 32.112 zł (k. 264), przy uwzględnieniu powierzchni służebności ustalonej przez biegłego energetyka na 604,2 m². Opinia pierwotna, dwie pisemne uzupełniające jak i ustna złożona na rozprawie złożona

przez biegłego były wszechstronne i wnikliwe oraz przeprowadzone po szczegółowej analizie całego dostępnego materiału porównawczego i dokumentacji geodezyjnej. Zawarte w nich - przy zastosowaniu właściwego procesu badawczego - wnioski sformułowane zostały w sposób jasny i logiczny. Zgodnie z celem opinii, przy szacowaniu nieruchomości, zastosowano podejście porównawcze z korygowaniem ceny średniej. Wybór podejścia oraz metody i techniki szacowania nieruchomości dokonał rzeczoznawca przy uwzględnieniu celu wyceny, rodzaju i położenia nieruchomości, przeznaczenia w planie miejscowym, stanu nieruchomości oraz dostępnych danych o cenach, dochodach i cechach nieruchomości podobnych. Biegły dokonując wyceny, starannie dobrał transakcje, służące jako materiał porównawczy, przyjęła właściwe współczynniki korygujące i sporządził opinię w taki sposób, żeby - będąc jednym z dowodów w sprawie - był zrozumiały i służył celom, dla których został sporządzony (wyrok WSA w Warszawie z 27.02.2009 r I SA/Wa 869/08 -Lex nr 527206).

Jednocześnie biegły w opinii w sposób jasny i logiczny wskazał, czemu wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu winno składać się z dwóch elementów, to jest sumy zmniejszania wartości nieruchomości i wynagrodzenia za dalszy sposób korzystania z nieruchomości. Należy zauważyć, że pojęcie „wynagrodzenia” jest czymś innym niż „odszkodowaniem”, jak też rodzajowo inne od pojęcia „czynszu” za korzystanie z cudzej rzeczy i może w sobie zawierać oba te składniki. Taka też interpretację pojęcia „wynagrodzenie” czy to na gruncie instytucji służebności przesyłu, czy też służebności gruntowej jest akceptowana w orzecznictwie i doktrynie. Wynagrodzenie należne na podstawie art. 305² § 2 k.c. powinno uwzględniać cały uszczerbek będący następstwem ustanowienia służebności przesyłu, w tym także zmniejszenie jej wartości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 20.09.2012r., IV CSK 56/12 -Lex nr 1227856 i uchwała Sądu Najwyższego z 8.09.2011r., III CZP 43/11 - OSNC 2012/2/18).

Ostatecznie Sąd ustalił, że powierzchnia gruntu zajęta pod służebność przesyłu wynosi 604,2 m², wartość za 1 m² gruntu przedmiotowej działki określona w podejściu porównawczym wynosi 56,54 zł/m², a co za tym idzie po dokonaniu niezbędnych wyliczeń jednorazowe wynagrodzenie z tytułu ustanowienia służebności przesyłu na działce (...) wynosi 32.112 zł. Biegły ustalając wartość należnego wynagrodzenia wziął pod uwagę realia rzeczywistego, lokalnego obrotu rynkowego, przy zważeniu obszaru niezbędnego do prawidłowego wykonywania służebności i uciążliwości służebności dla właścicielki nieruchomości, wynikającej z ograniczenia jej w bieżącym korzystaniu z przedmiotowej nieruchomości.

W orzecznictwie jednolity pozostaje pogląd, że wynagrodzenie czy to z tytułu ustanowienia służebności gruntowej, czy też służebności przesyłu, może mieć charakter jednorazowy albo okresowy (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 20.09.2012r., IV CSK 56/12 -Lex nr 1227856 postanowienie Sądu Najwyższego z 17.01.1969r., III CRN 379/68 -Lex nr 933, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 18.07.2013 r., I ACa 434/13 -Lex nr 1349917), przy czym wybór pomiędzy wynagrodzeniem w formie jednorazowej albo okresowej powinien uwzględniać względy społeczno – gospodarcze oraz sytuację gospodarczą i osobistą żądającego ustanowienia takiej służebności oraz sytuację właściciela gruntów sąsiednich (np. przyznanie wynagrodzenia w formie jednorazowej może być szczególnie uciążliwe dla właściciela nieruchomości władnącej z uwagi na jego sytuację materialną).

Przenosząc powyższe zważania na kanwę niniejszej sprawy należy stwierdzić, że służebność przesyłu może być ustanowiona za wynagrodzeniem jednorazowym albo okresowym, przy czym w niniejszej sprawie uzasadniony był wybór wynagrodzenia jako świadczenia jednorazowego. Należy zauważyć, że za takim wyborem przemawiało, po pierwsze, stanowisko uczestnika postępowania, po drugie stanowisko wnioskodawczyni, która wniosek w tym zakresie postawiła alternatywny, po trzecie, stan gospodarczy przedsiębiorstwa uczestnika umożliwiający mu wypłatę jednorazowego wynagrodzenia, po czwarte, z uwagi na skalę prowadzonej działalności przez uczestnika wypłata wynagrodzenia okresowego mogłaby w przyszłości stwarzać problemy organizacyjne. W końcu, należy wskazać, że przyznanie wynagrodzenia okresowego w istocie jest niekorzystne dla wnioskodawczyni z uwagi na jego deprecjację w przyszłości, chociażby w związku z procesem inflacji i brak możliwości zmiany jego wysokości (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2012r., V CSK 190/11 -Lex nr 1212828).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie 1. i 2. postanowienia.

Sąd w punkcie 3. postanowienia na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 20169, poz. 623 ze zm.) przejął na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku niewykorzystaną zaliczkę uiszczoną przez wnioskodawczynię w wysokości 404,67 zł (500 zł – 95,32 zł) oraz niewykorzystaną zaliczkę uiszczoną przez uczestnika postępowania w wysokości 247,24 zł (500 zł – 95,33 zł – 157,44 zł) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sąd obciążył kosztami opinii biegłych – z zakresu budowy i eksploatacji sieci, geodety, rzeczoznawcy majątkowego – uczestnika postępowania – zakład energetyczny, czyjego własność stanowią linie przesyłowe, albowiem wszystkie te dowody prowadzone były w interesie i na rzecz uczestnika postępowania. To on bowiem z ustanowienia służebności przesyłu osiąga korzyść w postaci prawa do dysponowania nieruchomości wnioskodawczyni w zakresie ustanowionej służebności. To również uczestnik postępowania, jako profesjonalista w zakresie przesyłania energii elektrycznej posiadał pełną wiedzę na temat posadowienia linii, zakresu jej oddziaływania na nieruchomość wnioskodawczyni, powierzchni zajętej pod nieruchomość, ograniczeń w możliwości korzystania z nieruchomości, wartości wynagrodzenia jakie wnioskodawczyni mogła na etapie przesądowych uzyskać i mimo posiadania w tym zakresie wiedzy, nie wyraził on woli na umowne, pozasądowe, ustanowienie służebności. W tym zakresie nie ulega wątpliwości, że stopień zainteresowania wnioskodawczyni i uczestnika postępowania i korzyści z rozstrzygnięcia sprawy uzasadniały obciążenie uczestnika tymi kosztami na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Analogiczne rozważania w zakresie rozdzielenia kosztów postępowania o ustanowienie służebności przesyłu zawarł Sąd Okręgowy w Ostrołęce w postanowieniu z 7 lipca 2017 roku, I Cz 122/17.

Jednocześnie, Sąd nie dostrzegł podstaw ku temu, aby obciążyć uczestnika postępowania innymi kosztami poniesionymi przez wnioskodawczynię, to jest opłatą od wniosku, należy bowiem zauważyć, że to A. K. (1) była inicjatorem tego postępowania i to na niej jako osobie wszczynającej postępowanie ciążył obowiązek uiszczenia należnej opłaty, jak też obciążenia uczestnika postępowania kosztami zastępstwa prawnego poniesionego przez wnioskodawczynię, bowiem jedynie od jej woli zależało, czy w sprawie będzie występowała samodzielnie, czy też czynności reprezentacji powierzy profesjonalnemu pełnomocnikowi. Co więcej, również stanowisko uczestnika postępowania, który nie sprzeciwiał się ustanowieniu służebności przesyłu co do zasady nie uzasadnia obciążenia go kosztami zastępstwa prawnego. Składanie wniosków dowodowych i dążenie przez uczestnika postępowania do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy tak w zakresie charakteru służebności, jak też należnego wynagrodzenia nie może w ocenie Sądu być uznane za działanie zmierzające do przedłużenia postępowania i nie może być rozumiane jako sprzeczność interesów w rozumieniu art. 520 § 2 k.p.c. W tym zakresie, brak było podstaw do odstąpienia od ogólnej reguły ponoszenia kosztów postępowania nieprocesowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie 4 postanowienia na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. zasądził od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni 2.500 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania, na którą złożyły się trzy zaliczki uiszczone przez wnioskodawczynię na poczet dowodu z opinii biegłego w kwotach 2 x 1.000 zł oraz 500 zł, natomiast w punkcie 5. postanowił zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pułtusku 7.778,22 zł, tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia dla biegłych za sporządzenie opinii w sprawie, a obciążających uczestnika postępowania.

Łączne koszty sporządzenia opinii w sprawie wynosiły 10.778,22 zł, przy czym zostały pokryte z tytułu uiszczonych zaliczek do wysokości 3.000 zł, a zatem nieuiszczone koszty sądowe wynosiły 778,22 zł.

W związku z powyższym, Sąd orzekł, jak w postanowieniu.

SSR Marcin Korajczyk